

[Ragnhild Andersen.]

ling. Vi har heller ikke fra udvalget fået noget som helst at vide om landbrugets indtægtsforhold i efterkrigsårene, det havde dog nok en vis interesse i forbindelse med den erstatning, man giver landmændene for aflevering af hveden.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet sagde ved første behandling af lovforslaget, at det ikke var egnet til sindsbevægelse, og den højtærede landbrugsminister lod heller ikke til at være rystet over, at man igen stod overfor at skulle træffe beslutning om en forhøjelse, der vil ramme hvert eneste småkårs hjem i dette land. Jeg forstår nu efter udvalgsbehandlingen, at heller ingen af rigsdagens øvrige partier finder anledning til mindste indsigelse på grund af den prisforhøjelse, der er på det daglige brød. Sådanne prisforhøjelser finder med andre ord flertallet af rigsdagens partier ganske rimelige, ja, alle rigsdagens partier med undtagelse af det kommunistiske parti — det fremgår af betænkningen.

Der stilles et par ændringsforslag, som jeg ikke skal gøre særlige bemærkninger om, idet jeg finder det naturligt, som det foreslås, at landmanden får sikkerhed for sin erstatning, når han afleverer sin hvede. Men da lovforslaget ikke giver nogen som helst garanti mod prisforhøjelse, men faktisk indeholder en sådan på franskbrød og hvedemel, kan mit parti ikke medvirke til dets gennemførelse. Vi vil så skarpt som muligt gå imod prisforhøjelser på daglige levnedsmidler, og jeg ser den største fare i, at man i dette lovforslag forhøjer mel- og franskbrødsprisen. I et andet lovforslag, vi skal behandle senere, forhøjer man sigtebrødsprisen med 4 øre; samtidig forhøjes i disse dage fedtprocenten for mælk, og dermed stiger priserne på mælk og fløde, og når man ved, hvordan forsyningssituationen er med hensyn til kød og flæsk, er det klart, at brødet kommer til at spille en større rolle i husholdningerne, jo mindre kød og flæsk der er. Hvad skal f. eks. rentemodtagerne, de gamle, sige til en sådan stribe af forhøjelser i samme periode; både sigtebrødet, franskbrødet og melet stiger samtidig med, at mælkeprisen forhøjes, og de vil rimeligvis opdage, at det lovforslag, mit parti har fremsat angående en forbedring af de gamles vilkår, vil man overhovedet ikke sætte til forhandling i det høje ting i denne sommersamling; det bliver ikke noget opmuntrende resultat af sommersamlingen for de gamle forbrugere.

Forsyningssituationen er fortvivlende for husmødrene, hvad kød og flæsk angår, og

så meget mere finder mit parti anledning til, at der sikres befolkningen brød og andre levnedsmidler med garanti mod prisforhøjelser. I denne forbindelse må det vække den største forargelse blandt husmødrene, at hundrede tusinder kyllinger druknes, så snart de er ruget ud, således som jeg læste i „Social-Demokraten“ forleden dag. Det er lige strengt nok for husmødrene, at kyllingerne bliver druknet, fordi de ikke må komme på markedet som billige varer, medens flertallet af rigsdagens partier uden betænkelighed går ind for den ene forhøjelse efter den anden.

Selvom mit parti er enigt i princippet om, at hveden i denne situation bør tvangsafleveres, og at der bør være forbud mod at fodre hveden op, kan mit parti ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse med de forhøjelser på det daglige brød, som forslaget indeholder.

Tholstrup: Til det foreliggende lovforslag er der nogle ændringsforslag, som vi er medforslagsstillere til; selve loven er vi naturligvis imod i overensstemmelse med vore tidligere fremsatte synspunkter på dette område.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker for den indstilling, der foreligger fra udvalget, og skal kun fremsætte nogle få udtalelser, navnlig i anledning af de bemærkninger, der er fremsat i betænkningen fra det konservative mindretal. Det beklages fra den side, at jeg ikke har kunnet imødekomme et ønske, der går ud på, at landmændene får fri rådighed over ombytningsbeviserne, d. v. s. at de får lov til at spekulere med disse beviser uden at opbevare kornet. Det naturlige vil vel være, at vil man spekulere i prisen, må man også have varen. Enten må landmændene, som loven giver dem adgang til, beholde hveden, indtil de mener, det er klogt at sælge den, og på den måde spekulere i prisforhøjelse, eller de kan tage ombytningskornet og beholde det og spekulere i det, men at gå så vidt som at give dem lov til at spekulere i beviserne uden at have varen, det synes jeg ikke er en opgave for rigsdagen. Hertil kommer, at de handlende, både de private handlende og andelsorganisationerne, under forhandlingerne har påstået, og ingen har kunnet modbevise det, tværtimod, administrationen er enig med dem i det, at det vil betyde en overordentlig stor udvidelse af administrationens vanskeligheder. Derfor er det mærkeligt, at i samme øjeblik det ærede medlem hr. Victor Larsen her henstil-